

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐

มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๕๑๗/๘๕๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหิดลได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นไปตามวัตถุประสงค์

ในการนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลได้เสนอร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี พ.ศ. เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามอำนาจและหน้าที่ และในร่างข้อบังคับดังกล่าวได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจให้คณบดีหรือผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีไว้ และให้คณบดีหรือผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีสามารถมอบอำนาจต่อให้บุคคลอื่นตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีเห็นสมควรในการดำเนินงานภายในขอบข่ายวัตถุประสงค์ของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติว่า “การบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งวิธีการสรรหาอำนาจและหน้าที่ของคณบดีหรือผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” แต่ในการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับดังกล่าว มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยบางท่านเห็นว่า การมอบอำนาจจะกระทำได้ตามที่มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ ดังนี้

“มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาเขต คณะ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดีอาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น ปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบอำนาจมานั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจต่อมีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด”

ดังนั้น การมอบอำนาจของอธิการบดีจะมอบอำนาจได้เฉพาะคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดีเท่านั้น

มหาวิทยาลัยมหิดลจึงขอหารือว่า สภามหาวิทยาลัยจะออกข้อบังคับและกำหนดเรื่องการมอบอำนาจให้คณบดีหรือผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี และกำหนดให้คณบดีหรือผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีอาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นที่เห็นสมควรในการดำเนินงานภายในขอบข่ายวัตถุประสงค์ของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีได้หรือไม่ เพียงใด หากสามารถทำได้ การมอบอำนาจเช่นนั้นเป็นคุณละเมิดกับการมอบอำนาจของอธิการบดีตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยมหิดล) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๕ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม โดยมหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เป็นส่วนรวม และในมาตรา ๒๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย รวมทั้งออกหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ และออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้ ในส่วนของการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนั้น

มาตรา ๕ ๓๓ ๓๓

มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระนามาภิไธย ของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ให้เป็นนามของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งมวล และดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้ ส่งเสริม ปกป้องและรักษาสุขภาพอนามัย ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการกีฬา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เป็นส่วนรวม

มาตรา ๒๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

๓๓ ๓๓

(๒) ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนงานนั้น เป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

๓๓ ๓๓

มาตรา ๒๘^๕ และมาตรา ๓๔^๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย โดยอธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และมีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัย บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย โดยการบริหารงานในคณะและส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น มาตรา ๓๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ในแต่ละคณะและส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีคณบดีหรือผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และการบริหารงานในคณะหรือส่วนงานดังกล่าวเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในส่วนของบทบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจนั้น มาตรา ๔๒^๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้

“มาตรา ๒๘ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและอาจให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

“มาตรา ๓๔ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง ให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น หัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า รองหัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล และอาจารย์พิเศษ

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง ดำเนินการทางวินัย และถอดถอนพนักงานมหาวิทยาลัย รวมทั้งดำเนินการบริหารงานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ โดยปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และจัดหางบประมาณรายรับและรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

“มาตรา ๓๗ ในแต่ละคณะและส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้ มีรองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

การบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งวิธีการสรรหาอำนาจและหน้าที่ของคณบดีหรือผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาเขต คณะ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบอำนาจมาแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจต่อมีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาเขต คณะ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อธิการบดี จะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นได้ และคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงาน ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้า ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบอำนาจมานั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบ จากอธิการบดี

สำหรับประเด็นตามข้อหาหรือเห็นว่า มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงาน ในกำกับของรัฐตามมาตรา ๕ วรรคสอง^๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีกฎหมายจัดตั้งเป็นการเฉพาะ การพิจารณาเรื่องการมอบอำนาจของอธิการบดีและคณบดี จึงต้องพิจารณาตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่าได้มีการบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้ในมาตรา ๔๒^๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้อธิการบดีสามารถมอบอำนาจให้คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นได้ ซึ่งอำนาจของอธิการบดินั้น ต้องเป็นอำนาจที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘^๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ประกอบกับมาตรา ๓๔^๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวงและมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และเมื่อคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี ก็สามารถมอบอำนาจนั้นต่อให้ได้เฉพาะรองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดีแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ มอบอำนาจที่กำหนดในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐

สำหรับบทบัญญัติในมาตรา ๓๗^๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น เป็นกรณีการบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยกำหนดให้ คณบดีหรือผู้อำนวยการส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น โดยการบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เมื่อมาตรา ๒๔ (๒)^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจในการออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยจึงมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) ประกอบกับมาตรา ๓๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกข้อบังคับกำหนดเรื่องการบริหารงาน ในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรวมถึงการมอบอำนาจให้คณบดีหรือผู้อำนวยการส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือกำหนดให้คณบดีหรือผู้อำนวยการส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นอาจมอบอำนาจให้ บุคคลอื่นที่เห็นสมควรในการดำเนินงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นได้ และเห็นว่าบทบัญญัติ

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

มาตรา ๓๗^{๑๔} และบทบัญญัติมาตรา ๔๒^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นคนละกรณีกัน จึงเห็นว่า สภามหาวิทยาลัยสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒)^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) มีข้อสังเกตว่า ในการใช้อำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสภามหาวิทยาลัยโดยการออกข้อบังคับและประกาศตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ในเรื่องใดนั้น สภามหาวิทยาลัยควรต้องพิจารณาด้วยว่า ข้อบังคับและประกาศของสภามหาวิทยาลัยดังกล่าวอยู่ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ และสภามหาวิทยาลัยควรพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสอดคล้องกับโครงสร้าง ความรับผิดชอบในการบริหารงานของผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในตำแหน่งต่าง ๆ และลักษณะเฉพาะของส่วนงานหรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วย

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๘

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๕}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น